

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ
ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΝΕΑΝΙΚΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ
ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ

ΠΡΟΣ.....!

Πάρα πολλήδες πινακίδες συνατοῦμε στό διάβα τῆς ζωῆς μας, οἱ ὁποῖες μᾶς δείχνουν τήν κατάληξη τοῦ δρόμου πού θά ἀκολουθήσουμε. Ὅμως ἐπειδὴ στή ζωή μας ὑπάρχουν καί οἱ πνευματικές μας πορείες καί οἱ πνευματικοί μας δρόμοι, γι' αὐτό πρέπει νά γνωρίζουμε καί τίς πνευματικές πινακίδες γιά νά μπορούμε νά γνωρίζουμε τήν κατεύθυνση καί τήν κατάληξη τῆς πνευματικῆς μας πορείας, τήν κατάληξη τοῦ δρόμου πού πήραμε ἢ θέλουμε νά ἀκολουθήσουμε.

Ἐπὶ ὑπάρχουν πολλήδες πνευματικές πινακίδες στή ζωή μας πού μᾶς καθοδηγοῦν γιά μιά σωστή πορεία, ἀλλήλα σχεδόν ποτέ δέν τίς ἐμπιστευόμαστε. **Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ** *Ματθ.24.4* γράφει μιά πινακίδα καί ἐμεῖς εὐκόλῃ ἀποδεχόμεστε μινύματα ἀπάτης καί πονηρίας.

↑ ΑΠΙΣΤΙΑ 10
→ ΑΣΥΔΟΣΙΑ 5
← ΑΣΩΤΙΑ 3

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ 61
ΑΠΩΛΕΙΑ 12
400 Μ.

← ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ 7

Ἄρρη πινακίδα γράφει: **Βλέπετε οὖν πῶς καί τί ἀκούετε** *Λουκ.8.18* ἔρ *Μαρκ.4.24* καί ἐμεῖς ἀπολαμβάνουμε μουσικά ἀκούσματα ἢ λόγια, λέξεις φράσεις, συζητήσεις καὶ βρώμικα, βλαβερά, ἄτιμα, ἀνήθικα καί ἄθεα.

Ἄρρη τονίζει: **Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καί προσεύχεσθε** *Μαρκ.13.33* καί ἐμεῖς κοιμώμαστε μπροστά στήν τηλεόραση δίχως μελέτη καί προσευχή.

↑ ΣΤΑΔΙΟ ΑΡΕΤΗΣ
STADIUM OF VIRTUE
← ΣΤΑΔΙΟ ΑΜΑΡΤΙΑΣ
STADIUM OF SIN

Σ' ἄρρη σημεῖο τοῦ δρόμου τῆς ζωῆς μιά ἄρρη πινακίδα μᾶς φωνάζει: **Εἰ δὲ ἀρρήτους δάκνυτε καί κατεσθίετε, βλέπετε**

μὴ ἐπὶ ἀρρήτων ἀναβιωθῆτε *Γαλ.5.15*. Καί ἐμεῖς κατακρίνουμε, γυρνᾶμε τήν πλάτη, προσβάθουμε, καταδιώκουμε, ἐξευτελίζουμε, φαστολογοῦμε, ψευδοῦμαστε, ἐκδιώκουμε..... Καί μάλιστα προσθέτει ὁ ἀπ. Παῦλος: **ὕμεις ἀδικεῖτε καί ἀποστερεῖτε..... ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἀδικοὶ βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι;** *1 Κορ.6.8-9*. Καί παρρη τονίζει **Βλέπετε τοὺς κόνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας** *Φιλιπ.3.2*.

Πέρα ὅμως ἀπ' ὅλα αὐτὰ ὑπάρχει καί μιά πινακίδα καταπιηκτική, ἢ ὁποῖα, ὄχι μόνο μᾶς ὑπενθυμίζει πῶς ἀκριβῶς νά περπατοῦμε στή ζωή μας, ἀλλήλα μᾶς παραπέμπει καί σέ μιά ἄρρη πινακίδα πού δέν σώζει μόνο κάποιους ἀνθρώπους, ἀλλήλα καί ὅλο τόν κόσμον. Λέγουν δέ οἱ πινακίδες αὐτές: **Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί** *Ἐφ.5.15*, **διότι, πλῆθος σοφῶν σωτηρία κόσμου** *Σ.Σολ.6.24*

Ὅσο λοιπόν ὑπάρχουν ἀκόμη στὸν κόσμον αὐτό οἱ κατὰ Θεὸν σοφοί, ἐνάρετοι καί ἅγιοι ἄνθρωποι, τότε ὁ κόσμος δέν θά καταστραφεῖ. Ἄν ὅμως ἡ ζωή μας γίνει ζωὴ σαρκική, ζωὴ ἡδονῶν καί ἀπολαύσεων, χωρὶς φραγμούς καί πνευματικούς ἀγῶνες, τότε ὁ κόσμος πράγματι θά καταστραφεῖ. **Τὸ ἴδιο συνέβη μέ τὸν κατακλισημὸ καί μέ τὰ Σόδομα, ὅπου ὁ Κύριος εἶπε: οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας** *Γεν.6.3*. Τὸ ἴδιο θά συμβεῖ καί στὰ ἔσχατα. Ὅσο λοιπόν λιγότερο ἀσχολούμαστε μέ τὰ τῆς σαρκὸς μας, τόσο πῶ πολλὴ θά ἀρχεῖ νά ἔλθῃ τὸ τέλος τοῦ κόσμου.

Ἄν ὅμως συνεχίσουμε τὸν κατήφορο πού πήραμε, ἀκολουθώντας λάθος πινακίδες, τότε κοντὰ εἶναι καί ἡ καταστροφή τοῦ κόσμου.

ΚΥΡΙΕ, ΤΙΝΕ ΜΟΥ ΟΖΗΤΟΣ

Λη ή ζωή μας, Κύριε, είναι μιά πορεία. Μιά πορεία από τόν χῶρο ὅπου ἡ πανσοφία Σου μᾶς συναρμολόγησε καί μᾶς στόλισε μέ χαρίσματα καί ἰκανότητες, γιά νά καταλήξουμε στόν χῶρο πού, μέσα ἀπό τίς δοκιμασίες, ἀποδείχθηκε ὅτι εἴμαστε ἄξιοι. Ἐξ ἄλλου, Ἐσύ Κύριε μᾶς εἶπες ὅτι ἂν ἐργασθοῦμε καί ἀντιμετωπίσουμε τίς δοκιμασίες ὅπως Ἐσύ μᾶς συμβουλευείς, τότε θά ἀποδείξουμε ὅτι εἴμαστε πλέον σκευή ἐκλογῆς γιά νά μᾶς δεχθεῖς καί ὄχι σκευή ἀτιμίας γιά νά μᾶς πετάξεις.

Ναί Κύριε, στήν πορεία τῆς ζωῆς μου γίνε ὁδηγός μου.

Σέ Σένα σηκώνω τά μάτια μου καί περιμένω τίς ὁδηγίες Σου καί τήν βοήθειά Σου, γιατί μόνον Ἐσύ μπορείς νά μέ βοηθήσεις, πού εἶσαι ὁ Δημιουργός τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς. Μακάρι ποτέ νά μή γίνουν ἡ ἀδιαφορία μου καί τό πείσμα τῆς ἀπιστίας μου ἀφορμή γιά νά μή μέ προσέχεις Κύριε καί νά μή μέ καθοδηγῆς. Δεῖξε μου τόν ἴσιο δρόμο Κύριε καί τή στράτα τήν καλή. Γίνε ὁ ἄγρυπνος συνοδοιπόρος κατά τήν πορεία τῆς ἡμέρας κι ὁ ἀνύστακτος σύντροφός μου κατά τήν διάρκεια τῆς νύκτας. Μείνε κοντά μου ὡς σοφός σύμβολος στίς ἀποφάσεις μου καί ὡς ἀληθῆς συμπαραστάτης στίς δύσκολες στιγμές μου.

Μόνον Ἐσύ Κύριε θά μέ διαφυλάξεις ἀπό τά καλέσματα τοῦ κόσμου τά ὁποῖα μέ ὁδηγοῦν στήν πλάνη.

Μόνον Ἐσύ Κύριε θά μέ βοηθήσεις νά καταλάβω, ὅτι ὅλες οἱ πινακίδες, τά φῶτα, οἱ ἀπολαύσεις, οἱ ἐπιτυχίες καί τά καλέσματα αὐτοῦ τοῦ κόσμου μέ ἀπομακρύνουν ἀπό τήν δική Σου καθοδήγηση καί μέ ὁδηγοῦν στήν καταστροφή. Ἀμήν.

Ἀρχαῖος ἑλληνικός πολιτισμός εἶναι στή πραγματικότητα ἕνας ὀρθολογικός καί ἀνθρωποκεντρικός πολιτισμός. Ἐχει μὲν τοὺς θεοὺς γιά νά ἱκανοποιήσει τή μεταφυσική ἀναζήτηση τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά τοὺς θέλει μακριά ἀπό τό ἀνθρώπινο δράμα, στόν Ὀλυμπο, ἄλλοτε σάν συμμάχους καί βοηθοὺς κι ἄλλοτε σάν πολέμιους ἢ ἀδιάφορους.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες εἶναι ἐκεῖνοι πού ἐπλασαν τοὺς θεοὺς στὰ μέτρα τους. Τοὺς ἀπέδωσαν μὲν ὑπερφυσικὲς δυνάμεις καί τὴν κυριαρχία τῶν στοιχείων τῆς φύσης, ἀλλὰ παράλληλα τοὺς "κόσμησαν" καὶ μὲ ἀνθρώπινα ἐλαττώματα, ἀνάγκες καὶ ἀρετές. Ἔτσι οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες μὲ τὴ Θεογονία τους ἀναφέρονται στή γέννηση τῶν θεῶν, στόν χαρακτήρα τους, στὰ χαρίσματά τους, στίς δυνάμεις καὶ στίς ἀδυναμίες τους, στίς "σκανδαλιές" καὶ στὰ ἀπίθανα καμώματά τους καὶ τὰ πάθη τους.

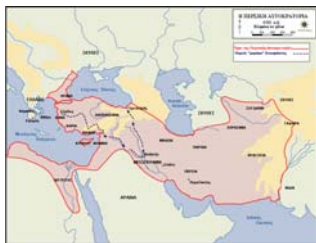
Οἱ ἑλληνικοὶ θεοὶ συχνά ἀναμειγνύονται μὲ τοὺς ἀνθρώπους, ζοῦν μαζί τους, πολεμοῦν μαζί τους, γλεντοῦν μαζί τους, τοὺς βοηθοῦν ἢ τοὺς τιμωροῦν κ.ἄ.

Ἡ θεογονία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων βασιζέται στή μυθολογία τους. Σ' αὐτὴν ἐκτίθενται μυθολογικὲς παραδόσεις πού ἀναφέρονται στή γέννηση τῶν θεῶν καὶ μέσα ἀπ' ὅλα αὐτὰ ἀποκαλύπτεται καὶ τό μεγαλεῖο τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, οἱ ἀντιλήψεις τους καὶ οἱ κοσμοθεωρίες τῶν προγόνων μας.

«Τὸ σπουδαῖο εἶναι ὅτι οἱ θεοὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων εἶναι τὰ δημιουργικὰ "γεννήματα" ἑνὸς ἀεικίνητου καὶ πρόσχαρου λαοῦ, γεμάτο ἀπὸ φαντασία καὶ λυρισμό. Μέσα ἀπὸ τὴν κοσμογονία τους οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες προσπαθοῦν νά ἐξηγήσουν τὴν προέλευση τοῦ σύμπαντος, καὶ τοῦ ἀνθρώπου. Τὴν προέλευση τῶν εἰδῶν στόν πλανήτη, τὰ φυσικὰ φαινόμενα, τό γεγονός τοῦ θανάτου κ.ἄ.» καὶ γενικά ἤθελαν νά προσεγγίσουν τὴν ἀλήθεια, ἀλλά δέν ἤξεραν ὅτι κανεὶς δέν τὴν προσεγγίζει «εἰ μὴ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ» Α' Κορ.12.3

Συνήθως, όταν αναφερόμαστε στις κοσμογονικές και θεογονικές αντιλήψεις των αρχαίων Ελλήνων, ανατρέχουμε στον Ησίοδο, ο οποίος στη Θεογονία του λέγει πάρα πολλά για τους θεούς του έλληνικού Δωδεκαθεου. Σημαντικές πληροφορίες μας προσφέρει ακόμη και ο Όμηρος στην Ίλιάδα και στην Οδύσσεια. Γενικά, σάν θέμα ή Κοσμογονία και ή Θεογονία ήταν ένα πολύ αγαπητό θέμα για τους αρχαίους.

Η Θεογονία του Ησιόδου είναι μία μακροσκελής σύνθεση μίας τεράστιας ποικιλίας τοπικών ελληνικών παραδόσεων που αφορούν τους θεούς. Είναι μία σπουδαία πηγή. «Γενικά είναι ένας ύμνος που επικαλείται τον Δία και τις Μοῦσες. Αυτό κάνει φανερό ότι ή Θεογονία αναπτύχθηκε μέσα από μία παράδοση ύμνικών πρελούδιων με τα οποία οί Έλληνες ραψωδοί θα ξεκινούσαν τις συμμετοχές τους σέ ποιητικούς διαγωνισμούς. Έπομένως, ή Θεογονία είναι μία καταγραφή μίας δυναμικής και συχνά αλληλοσυγκρουόμενης παράδοσης, ή οποία αποκρυσταλλώθηκε σέ ένα συγκεκριμένο μέρος και εποχή».

Η Θεογονία επηρεάστηκε σέ μεγάλο βαθμό από τις διάφορες παραδόσεις της έγγυς Ανατολής οί οποίες είναι παραλλαγές από τις αφηγήσεις του Αδάμ και της Εύας, που έζησαν για περίπου 1000 χρόνια, κατά την πρόνοια του Θεού ώστε έτσι νά διηγούνται αυθεντικά τὰ γεγονότα της παρακοής.

Φυσικά δέν πρέπει νά ξεχνάμε ότι ή Μεσοποταμία όπου ήταν ο Παράδεισος δέν βρίσκεται και πολύ μακριά από την Ελλάδα. Αυτό σημαίνει ότι στην πορεία της ανθρώπινης ιστορίας, μετά την διάσπαση των ανθρώπων, προφανώς ο καθένας κουβαλούσε και τις μνήμες του και την ιστορία του, τὰ οποία μεταβιβαζόντουσαν από γενιά σέ γενιά. Έξ άλλου ή εποχή του Ησιόδου δέν είναι και πολύ παλιά εποχή. Γεννήθηκε τον 8ο αϊ.πΧ. στην Άσκρα, κοντά στον Έλικώνα, και ο πατέρας του ήταν ναυτικός και μετέφερε έμπορεύματα. Είναι δέ γνωστό ότι μαζί με τὰ προϊόντα τους οί έμποροι μεταφέρουν και τὰ νέα από τις ξένες χώρες όπου πηγαίνουν. Έτσι μεταφέρθηκαν και πολλά γεγονότα που έχουν καταγραφεί προφητικά στην Αγ.Γραφή.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

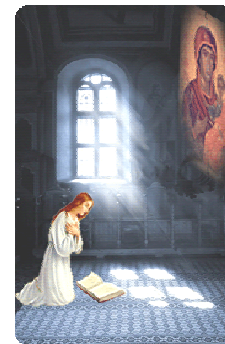
ΔΙΩΤΜΟΙ ΚΑΙ ΞΕΟΥΣΙΑ

Ε ΑΓΙΟΣ ΜΕΘΟΔΙΟΣ ο όμολογητής ήταν Πατριάρχης Κωνσταντινούπολης

Ο Μεθόδιος καταγόταν από μεγάλη και εύσεβη οικογένεια, μέσα στην οποία ανατράφηκε σύμφωνα με τις έντολες του ορθοδόξου χριστιανικού πνεύματος. Γεννήθηκε στις Συρακούσες της Σικελίας και ήλθε στην Κων/πόλη επί Λέοντος του Ε', για ν' αναλάβει κάποια πολιτική υπηρεσία, άξια της ύψηλης παιδείας και ικανότητάς του.

Τότε στη Βασιλεύουσα, επικρατούσε τὸ ζήτημα της προσκύνησης των Αγίων εικόνων. Ο Θεόφιλος ήταν Αυτοκράτορας του Βυζαντίου από τὸ 829 ως τὸ 842 και ήταν φανατικός εικονομάχος. Προσπάθησε νά πολεμήσει, όσο μπορούσε, τις εικόνες. Αλλά επειδή έβλεπε ότι δέν τὸ κατάφερε, κατέφυγε σέ σκληρούς διωγμούς των εύσεβων χριστιανών και άυστηρές τιμωρίες.

Ο Θεόφιλος, επειδή έκτιμούσε την παιδεία του Μεθοδίου, προσπαθούσε με διάφορες περιποιήσεις νά τὸν πάρει με τὸ μέρος του. Αλλ' ο Μεθόδιος τὸν παρατήρησε σκληρώς και εύθέως, για τὴν άνόητη στάση του άπέναντι στις Άγιες εικόνες. Ο Θεόφιλος έξοργισμένος, τὸν φυλάκισε μέσα σ' ένα τάφο μαζί με δυὸ ληστές. Αργότερα όμως, επειδή τὸν έξήγησε κάποιος

δύσκολο χωρίο, σχετικά με τις απόκρυφες ἐπιστήμες, τὸν ἀποφυλάκισε ὑπὸ ἐπιτήρηση.

Ὁ αὐτοκράτορας Θεόφιλος νυμφεύθηκε τὴν Θεοδώρα ἢ ὁποία στάθηκε πολὺ ἐξυπνα στὸ πλευρὸ τοῦ εἰκονομάχου συζύγου της καὶ ἀπέκτησε ἕναν υἱὸ τὸ Μιχαήλ καὶ πέντε θυγατέρες τῆς Θεέκλα, τὴν Ἄννα, τὴν Ἀναστασία, τὴν Πουλχερία καὶ τὴ Μαρία.

Ἡ αὐτοκράτειρα Θεοδώρα διαδραμάτισε σημαντικὸ ρόλο στὴν πολιτικὴ καὶ θρησκευτικὴ πάλη γύρω ἀπὸ τὸ ζήτημα τῆς λατρείας ἢ ὄχι τῶν εἰκόνων, ποὺ εἶχε ξεκινήσει ἤδη ἀπὸ τὸ 730 μ.Χ., ἀπὸ τὸν ἴδρυτὴ τῆς δυναστείας τῶν Ἰσαύρων Λέοντα τὸν Γ'. Μένοντας πιστὴ στὶς θρησκευτικὲς ἀρχὲς ποὺ εἶχε διδαχθεῖ ἀπὸ τοὺς γονεῖς της, μαζί με τὰ παιδιά της κρυφὰ στὰ διαμερίσματά της, ἀλλὰ καὶ σ' ἐπισκέψεις στὴν μητέρα της, ἀπέδιδαν τὶς πρέπουσες τιμὲς στοὺς Ἁγίους καὶ τὶς ἹΕἰκόνες. Μητέρα καὶ παιδιά, ἀποκαλοῦσαν τὶς ἱερὲς Εἰκόνες "καλὰ νινιά", γιὰ νὰ μὴ καταλάβει κάτι ὁ αὐτοκράτορας.

Τὸ 842 μ.Χ. ὁ Θεόφιλος ἀρρώστησε βαρῶς ἀπὸ δυσεντερία καὶ παραμορφώθηκε τὸ στόμα του καὶ ὁ λάρυγγάς του εἶχε βγεῖ ἔξω. Σὲ ὄραμά της ἢ αὐτοκράτειρα Θεοδώρα εἶδε τὴν ἄχραντο Θεοτόκο με λαιμοπροφορεμένους ἀγγέλους, οἱ ὅποιοι ἔδερναν τὸ Θεόφιλο ἀνελέητα. Ἀκούγοντας τὸ σύζυγό της νὰ λέει "Ἄλιμονο σὲ μένα τὸν ἄθλιο καὶ δυστυχῆ. Γιὰ τὶς ἁγίες Εἰκόνες με κτυπᾶνε.", ἢ Θεοδώρα παρακαλοῦσε θεορῶς μπροστὰ στὴν εἰκόνα τοῦ Κυρίου γιὰ νὰ τὸν λυπηθεῖ. Τότε ὁ Θεόφιλος ἄρπαξε καὶ καταφιλοῦσε τὴν εἰκόνα. Ἐαφνικὰ τὸ θαῦμα ἔγινε καὶ τὸ μὲν στόμα καὶ ὁ λάρυγγάς του ἐπανῆλθαν στὴ φυσιολογικὴ τους κατάσταση, ἀλλὰ ὁ Κύριος δὲν τοῦ χάρισε καὶ τὴν ζωὴ.

Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Θεοφίλου, στὶς 12 Φεβρουαρίου 842, ὁ Μεθόδιος ἔγινε Πατριάρχης Κων/πόλης. Ἐπὶ τῆς πατριαρχείας του, καθιερώθηκε ἡ μεγάλη γιορτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τὴν πρώτη Κυριακὴ τῶν νηστειῶν, ἔγινε καὶ ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ πατριάρχη ἁγ.Νικηφόρου τοῦ Ὁμολογητοῦ καὶ τοῦ ἁγ.Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. Γενικά, μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἐπὶ Μεθοδίου παγιώθηκε ἡ νίκη τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἀπεβίωσε εἰρηνικὰ τὴν 14ῃ Ἰουνίου τοῦ 846

ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΣΤ' ΟΥΡΑΝΟΥ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ

ΣΕ ΠΟΙΟΝ ΛΗΝΚΟΥΜΕ:

Υπάρχουν κάποια λόγια στὸν γραπτὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ, ποὺ μοιάζουν ἀντικοινωνικά. Τὰ ἴδια ὅμως λόγια εἶναι λόγια γεμάτα ἀγάπη καὶ στοργή. Κι ἐνῶ εἶναι καθοριστικά γιὰ τὸν τρόπο μετὰ τὸν ὁποῖο θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχουμε μέσα στὴν κοινωνία τῶν ἀνθρώπων, ἐμεῖς δὲν τὰ προσέχουμε. Αὐτὸ βέβαια, ἔχει ὡς συνέπεια νὰ μὴ γνωρίζουμε πότε εἴμαστε κοινωνικοὶ καὶ πότε ὄχι. Τὸ χειρότερο δὲ εἶναι ὅτι δὲν μποροῦμε οὔτε καὶ νὰ διδάξουμε σωστὰ τὴν κοινωνικότητα καὶ στὰ παιδιά μας.

Ἔτσι λοιπὸν ἀπὸ τὸ ἕνα μὲν μέρος διαβάζουμε στὸν γραπτὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ ὅτι, «πειράζουσι αὐτὸν οἱ τῆς ἐκείνου μερίδος ὄντες» Σοφ.Σολ.2.25 δηλαδή οἱ ἀσεβεῖς, οἱ ὅποιοι ἀνήκουν στὴν παράταξη τοῦ διαβόλου, ἐμπαίζουν καὶ βάζουν σὲ πειρασμὸ τὸν δίκαιο ἄνθρωπο καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη διαβάζουμε ὅτι «ἔγνω ὁ Θεὸς τοὺς ὄντας αὐτοῦ καὶ τοὺς ἁγίους» Αριθμ.16.5 δηλαδή ὁ Θεὸς γνωρίζει τοὺς δικούς του καὶ ἐνάρετους ἀνθρώπους.

Αὐτὰ τὰ δύο κείμενα δείχνουν ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐπιλέγουν μετὰ τὶς πράξεις καὶ τὰ ἔργα τους νὰ ἀνήκουν ἢ στὸν Θεὸ ἢ στὸν διάβολο, καὶ πέρα ἀπὸ τὶς δύο αὐτὲς παρατάξεις δὲν ὑπάρχει τίποτε ἄλλο.

Αὐτὸς ὁ λόγος λοιπὸν θὰ πρέπει πάντοτε νὰ μᾶς προβλη-

ματίζει και νά διερωτόμεθα: «ἐμεῖς πού ἀνήκουμε, μέ τά ἔργα μας, τίς κέψεις μας καί γενικά μέ τόν τρόπο τῆς ζωῆς μας;»

Στό σημεῖο αὐτό λοιπόν βλέπουμε ὅτι ὁ **κατά Θεόν κοινωνικός ἄνθρωπος καί ἡ σωστή κοινωνικότητα** ἔχουν **περιορισμένη δράση καί ἔκταση**. Δηλαδή ὁ πνευματικά κοινωνικός ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά ἐπικοινωνεῖ μέ ὅλους τούς ἀνθρώπους τό ἴδιο. Καί φυσικά αὐτή ἡ κοινωνικότητα δέν εἶναι ἀταξία, ἀλλά τάξη καί σοφία.

Γί' αὐτό καί τονίζει «**Μή συνάπτετε ἀταίριαστους δεσμούς μέ ἀπίστους. Γιατί, τί τὸ κοινὸ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὴ δικαιοσύνη καί στὴν ἀνομία; Καί τί σχέση ἔχει τὸ φῶς μέ τὸ σκοτάδι; Καί τί συνταίριασμα μπορεῖ νά γίνει ἀνάμεσα στὸ Χριστὸ καί τὸ Βελίαλ; Ἦ, τί κοινὰ ἐνδιαφέροντα μπορεῖ νά ἔχει ὁ πιστὸς μέ τὸν ἄπιστο; Κι ἀκόμα, τί εἶδους παραχώρηση τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ μπορεῖ νά γίνει στὰ εἰδωλα; Γιατί, βέβαια, ἐσεῖς εἴστε ναὸς τοῦ Ζωντανοῦ Θεοῦ, ὅπως εἶπε ὁ Θεὸς μέσω τοῦ προφήτη: Θὰ κατοικήσω μέσα τους καὶ θὰ βαδίσω μαζί τους, κι ἐγὼ θὰ εἶμαι Θεὸς τους καὶ αὐτοὶ θὰ εἶναι λαὸς μου. Γί' αὐτὸ λέει ὁ Κύριος: Βγεῖτε ἀπὸ ἀνάμεσά τους καὶ ἀποχωριστεῖτε ἀπ' αὐτούς. Μὴν ἀγγίζετε τίποτε ἀκάθαρτο κι ἐγὼ θὰ σᾶς δεχτῶ. Καὶ θὰ εἶμαι Πατέρας σας κι ἐσεῖς θὰ εἴστε γιοὶ καὶ κόρες μου, λέει ὁ Κύριος ὁ Παντοκράτορας» Β' Κορ. 6. 14-18**

Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς ἔκανε καὶ ὁ πρ.Μωϋσῆς ὅταν εἶδε τούς Ἰουδαίους νά ἐπαναστατοῦν στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καθὼς κατέβαινε ἀπὸ τὸ ὄρος Σινᾶ μέ τίς δύο πλάκες τοῦ μαρτυρίου στὰ χέρια του. Τούς φώναξε καὶ τούς εἶπε «**τίς πρὸς Κύριον; ἴτω πρὸς με**». Δηλαδή ὅποιος εἶναι μέ τὸ μέρος τοῦ Θεοῦ καὶ ὄχι μέ τὸ μέρος τοῦ διαβόλου ἄς ἔλθει νά σταθεῖ κοντά μου Ἐξοδ.32.15.

Αὐτὴ εἶναι ἡ **κοινωνία καὶ ἡ κοινωνικότητα τῶν Ἁγίων**. Νά θυσιάζεις τὴν ψεύτικη ζωὴ σου, τίς ἀπατηλές ἐπιθυμίες σου καὶ τὰ ἐφήμερα θελήματά σου, γιὰ νά τὰ βρεῖς, νά τὰ χαρεῖς καὶ νά τὰ ἀπολαμβάνεις αἰωνίως.

Ἄς διαλέξουμε λοιπόν σέ **ποιὰ κοινωνία** θέλουμε νά ζοῦμε.

Β. Η Θ.ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

οἱ προσπίπτομεν καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθέ καὶ φιλόανθρωπε» ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν». Σέ σένα ὄχι μόνο καταφεύγουμε, ἀλλὰ πέφτουμε στὰ πόδια σου γιὰ νά σέ παρακαλέσουμε νά ἀκούσεις τὴν προσευχή μας.

Εἶναι πολὺ ὠραία εἰκόνα νά βλέπεις κάποιον, νά γονατίζει γιὰ νά προσευχηθεῖ. Αὐτὸ εἶναι μιὰ προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου γιὰ νά δείξει ὅτι ὅλα τὰ ἐξαρετᾶ ἀπὸ τὸν Θεὸ κι ἀπὸ κανέναν ἄλλον.

«**καθαρίσης ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος**». Ζητοῦμε ἀπὸ τὸν Κύριο νά καθαρίσει καὶ τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀπὸ κάθε μολυσμὸ γιὰ νά προσεγγίσουμε τὸν καθαρὸ καὶ τέλειο Θεό. Καὶ τονίζει ὁ Ἁγ.Γρηγόριος ὁ Θεολόγος «**καθαρθῆναι δεῖ πρῶτον καὶ εἶτα καθαροί, φωτισθῆναι καὶ εἶτα φωτίσαι**».. «Διότι εἶναι ἐπικίνδυνο στὸν μὴ καθαρὸ νά πιάνει τὸ καθαρὸ, ὅπως ἀκριβῶς ἡ ἠλιακὴ ἀκτινοβολία στὸν ἄρρωστο ὀφθαλμό. Πρέπει δέ νά προσεγγίζουμε τὸ καθαρὸ ὅταν εἴμαστε ἀπαλλαγμένοι ἀπὸ τὴν ἔξω λάσπη καὶ ταραχὴ, καὶ δέν συγχυζόμαστε μέ μοχθηρὲς καὶ πλανεμένες σκέψεις, σὰν νά θέλουμε νά ἀναμίξουμε τὰ εὐωδίαστὰ λουλούδια μέ τίς ἀκαθαρσίες» ΕΠΕ τ.5 σ.14 Μτφρ.

Βέβαια ὅλες οἱ ἁμαρτίες μολύνουν καὶ τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα, ἀλλὰ εἰδικά, τὸ σῶμα τὸ μολύνει ἡ ἀνηθικότητα καθὼς τονίζει ὁ ἀπ.Παῦλος «**φεύγετε τὴν πορνείαν. πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιῆσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν, ὃ δὲ πορνεῦων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει**» Α Κορ Στ-18,

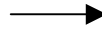
Βέβαια δέν εἶναι δυνατόν ὁ ἄνθρωπος νά μὴ ἁμαρτήσῃ, ἀλλὰ εἶναι ἀφύσικο καὶ δαιμονικό τὸ νά μὴ μετανοεῖ. «Ἄς μάθουμε, παρατηρεῖ ὁ Ἁγ.Γρηγ. ὁ Θεολόγος ὅτι τὸ νά μὴ ἁμαρτήσῃ κανεὶς εἶναι

ὑπεράνθρωπον, καὶ ἀνήκει μόνο στό Θεό...τό νά μένει κανείς στήν ἀμαρτία εἶναι ἴδιον πονηρῆς καὶ ἀντιθέτου πρός τόν Θεόν φύσεως... καί τό νά ἐπιστρέφει ἀφοῦ ἀμαρτήσῃ, εἶναι ἴδιον τῶν καλῶν ἀνθρώπων πού ἀνήκουν στήν μερίδα τῶν σωζομένων» ΕΠΕ τ.5 σελ.352 §15.

«Καί δῶς ἡμῖν ἀνένοχον, καί ἀκατάκριτον τήν παράστασιν τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου». Ἔτσι μέ τήν προσπάθεια νά καθαρισθοῦμε, θά μπορούμε καί νά σταθοῦμε μέ καθαρή καί ἀκατάκριτη συνείδηση μπροστά στό φρικτό θυσιαστήριο τοῦ Κυρίου μας.

«Χάρισαι δέ, ὁ Θεός, καί τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπήν βίου, καί πίστεως, καί συνέσεως πνευματικῆς».

Δηλαδή ὁ λαός στή θ.λειτουργία δέν εἶναι ἕνας βουβός συμμετοχος, ἀλλά προσεύχεται κι αὐτός μαζί μέ τόν ἱερέα. Μάλιστα ὅπως ὁ λαός δέν μπορεῖ νά τελέσει θ.λειτουργία χωρίς τόν ἱερέα, ἔτσι καί ὁ ἱερεὺς δέν μπορεῖ νά τελέσει θ.λειτουργία χωρίς τήν παρουσία ἔστω κι ἑνός πιστοῦ.

Ἡ Ἐνοριακή Νεανική Συντροφιά εἰδοποιεῖ τούς εὐλαβεῖς ἀναγνώστες καί ἀγαπητούς ἐνορίτες τοῦ Ἱ.Ναοῦ μας ὅτι τό ἔντυπο «ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΗ ΓΑΛΙΛΑΙΑ» μπορεῖ κανείς νά τό διαβάσει καί ἀπό τήν ἰστοσελίδα τους

www.galilea.gr.

Ἀπό τήν ἴδια ἰστοσελίδα μπορεῖ ἀκόμη νά ἐνημερώνεται κανείς γιά πνευματικά θέματα, γιά δραστηριότητές τους, νά συζητᾶ καί νά λαμβάνει ἀπαντήσεις σέ διάφορες ἀπορίες, νά παρακολουθεῖ τίς Ραδιοφωνικές Ἐκπομπές τῆς Ἱ.Μητροπόλεώς μας καθώς καί τό χριστιανικό τηλεοπτικό κανάλι **4^Ε** καί πολλά ἄλλα.

Εὐχεται ὁ ἱερεὺς γιά τήν προκοπή τῶν πιστῶν στά βιοποριστικά τους θέματα, στά θέματα τῆς πίστεως καί στήν ἀπόκτηση διακρίσεως. Μεγάλη ἀρετή ἢ διάκριση, μεγάλη ἀρετή τό νά μπορεῖς νά μὴ ἐνθουσιάζεσαι ὑπερβολικά στίς ἐπιτυχίες τῆς ζωῆς καί ἀκόμη νά μὴ ἀπογοητεύεσαι στίς ἀποτυχίες τῆς. Εἶναι μεγάλη ἀρετή τό νά μπορεῖς νά διακρίνεις τό τί εἶναι σωστό καί τί δέν εἶναι σωστό. Τί μέ συμφέρει καί τί δέν μέ συμφέρει. Τί εἶναι ἀποτέλεσμα δικῆς μου ἐπιθυμίας καί ἐγωισμοῦ καί τί εἶναι ἐκ Θεοῦ. Πολλοί εἶναι ἐκεῖνοι πού ὑπερβάλλουν στήν ἄσκησι τῆς νηστείας, τῆς προσευχῆς κ.ἄ. Γιά ὅλα ζητοῦμε τήν προκοπή στή ζωή μας, στήν πίστη καί στήν σύνεση.

Υπάρχουν δέ δύο μορφές προκοπῆς στήν ζωή μας, παρατηρεῖ ὁ ἀπ.Παῦλος: ἡ μία « ἐπὶ πλεῖον » καί ἡ ἄλλη « ἐπὶ τὸ χεῖρον ». Δηλαδή εὐχονται οἱ ἱερεῖς γιά τήν προκοπή τοῦ λαοῦ στήν ἀρετή, ἀλλά παλεύει καί ὁ διάβολος γιά τήν προκοπή τοῦ λαοῦ στό κακό.

Ἄν ἐμεῖς ἀξιοποιοῦμε τίς ἀρετές καί τίς πνευματικές εὐκαιρίες, σέ ὅλες τίς φάσεις τῆς ζωῆς μας καί κινούμεθα **παντοῦ καί πάντοτε ὡς μαθητές τοῦ Κυρίου**, τότε θά ἔχουμε τήν καλή προκοπή. Εἰδῶλος, θά μᾶς ἀξιοποιεῖ ὁ διάβολος μόνο στό κακό.

«Δός αὐτοῖς πάντοτε μετὰ φόβου καί ἀγάπης λατρεύειν σοι». Νά λατρεύουμε τόν Θεό μέ φόβο καί ἀγάπη. Αὐτές οἱ δύο φυσικές καταστάσεις τοῦ ἀνθρώπου στέκονται σάν φραγμός πρός τό κακό καί σάν ἔλξη πρός τήν ἀρετή. Ἄν δέν φοβᾶμαι τόν Θεό καί δέν τόν ἀγαπῶ, τότε ἔχω καταστρέψει τήν λατρευτική μου καί τήν πνευματική μου ζωή.

Ἀπαιτεῖται φόβος πραγματικός γιά ὅσα κινδυνεύω νά πάθω καί ἀγάπη γιά ὅσα ὁ Θεός κάνει γιά τήν δική μου σωτηρία.

Ὁ φόβος καί ἡ ἀγάπη στόν χώρο τῆς λατρείας ἐκδηλώνεται μέ τήν συμπεριφορά μας μέσα στόν ἱ.ναό, εἴτε ὡς λαϊκοί εἴτε ὡς κληρικοί. Ἄνθρωπος πού μπαίνει καί βγαίνει στόν ἱερό Ναό μέ ἀσέβεια ἢ μέ ἀντιλογία ἢ μέ πρόκληση, αὐτός δέν ἔχει οὔτε φόβο οὔτε ἀγάπη ἐπομένως δέν γίνεται δεκτός ἀπό τόν Θεό. Ὁ ἀθεόφοβος ἄνθρωπος μέσα στήν ἐκκλησία, εἴτε λαϊκός εἶναι εἴτε κληρικός, προκαλεῖ μεγάλες καταστροφές γιατί εἶναι σάν τόν λύκο στό μαντρί πού δέν φοβᾶται οὔτε σκυλιά οὔτε τσομπάνο, ἀρκεῖ νά χορτάσει τίς ἐπιθυμίες του.

«ἀνενόχως καί ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων, καί τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας ἀξιοθῆναι».

Σου τά ζητῶ ὅλα αὐτά γιὰ νά φθάσω χωρίς ἐνοχές καί χωρίς ἀμαρτίες νά γίνω μέτοχος τῶν ἁγίων Μυστηρίων Σου, ἀλλά καί τῆς Βασιλείας Σου τῆς ὁποίας πρόγευση εἶναι τό νά γίνουμε μέτοχοι τῶν θ.Μυστηρίων.

Μετά ἀπό ὅλα αὐτά βλέπουμε ὅτι στά θ.Μυστήρια δέν πᾶμε γιὰ τό καλό τοῦ χρόνου, οὔτε ἀπροετοίμαστοι, ἀλλά ὅσο γίνεται προσεκτικά καί σωστά, γιὰ νά μή κατακριθοῦμε.

Ὅπως ὑπό τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοί δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν».

Καί ἡ ἐκφώνηση δείχνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος ζητᾷ τὴν δυναμικὴ καί παντοτινὴ προστασία τοῦ Θεοῦ, γιὰ νά μπορεῖ νά ἀγωνίζεται καί νά προσεύχεται καί νά λατρεύει τόν Θεό, διότι ὁ ἴδιος δέν ἔχει καμμία δύναμη γιὰ τὴ ζωὴ του.

Ἄν λοιπόν, δέν πᾶμε τὴν Κυριακὴ στὴν Ἐκκλησία, ἓνα ἀπὸ τὰ στοιχεῖα πού δεν παραλαμβάνουμε γιὰ τὴν ἐρχόμενη ἐβδομάδα εἶναι ἡ ἀπουσία τῆς παντοδύναμης διαφυλάξεως τοῦ Κυρίου. Καί μετὰ ἀναρωτώμεθα γιατί δέν πᾶνε τὰ θέματα τῆς ζωῆς μας καλά

β. Ἡ Μεγάλῃ Εἰσόδος ἔχει μίᾳ μεγαλοπρέπεια ἔναντι τῆς Μικρᾶς Εἰσόδου. Καί λέγεται Μεγάλῃ, διότι μᾶς προετοιμάζει γιὰ τὰ μεγάλα γεγονότα καί τίς μεγάλες στιγμὲς πού θά ἀκολουθήσουν. Συνίσταται δέ εἰς τὴν θριαμβευτικὴ μεταφορὰ τῶν Τ.Δώρων ἀπὸ τὴν Ἱ.Πρόθεση στὴν Ἀ.Τράπεζα, διασχίζοντας τόν Ἱ.Ναό.

Παλαιότερα μέ τὴν πομπὴ αὐτὴ μετεφέροντο οἱ προσφορὲς τοῦ λαοῦ ἀπὸ τό Σκευοφυλάκιο. Συμβολίζει, ἀφ' ἑνός μὲν τὴν ἀνάβαση τοῦ Κυρίου πρὸς τόν Γολγοθᾶ ὅπου ἐπὶ τοῦ Τ.Σταυροῦ θά προσφέρει τὴν θυσία τῆς Ζωῆς Του. Ἀφ' ἑτέρου δέ τὴν μεταφορὰ τοῦ Τιμίου Σώματος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τόν Ἰωσήφ καί τόν Νικόδημο, οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ τό ἐνετύλιξαν σέ καθαρό σινδόνι, πῆγαν καί τό ἐναπέθεσαν στόν τάφο, τόν ὁποῖο τώρα συμβολίζει ἡ Ἀγ.Τράπεζα.

Μέ τὴν Μ.Εἰσόδο ἀρχίζει τό κυριότερο καί σπουδαιότερο τμῆμα τῆς θ.Λειτουργίας.

Οἱ ἄγγελοι ἤδη ἔχουν πάρει τίς θέσεις τους γύρω ἀπὸ τό ἅγιο καί ἱερό θυσιαστήριο, ὅπου θά τελεσθεῖ τό Μέγα καί φοβερό γεγονός τῆς ἀναιμάκτου θυσίας τοῦ Κυρίου μας. Βέβαια κι ἐμεῖς τώρα ἀρχίζουμε μέ περισσότερη σοβαρότητα νά λαμβάνουμε τίς θέσεις μας,

γι' αὐτό καί ψάλλουμε τόν Χερουβικό Ὑμνο.

1) Ὁ Χερουβικός ὕμνος

«Οἱ τά Χερουβίμ μυστικῶς εἰκονίζοντες καί τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τόν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, ὡς τόν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεχόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα».

Ἐμεῖς πού εἰκονίζουμε κατὰ μυστικόν τρόπον τὰ Χερουβίμ καί ψάλλουμε πρὸς τὴν ζωοποιῷ Τριάδα τόν τρισάγιο ὕμνο, ἄς ἐκδιώξουμε ἀπὸ τὴν σκέψη μας κάθε βιοτικὴ μέριμνα, διότι πρόκειται νά ὑποδεχθοῦμε τόν Βασιλέα τῶν ὅλων πού τόν συνοδεύουν ἀόρατα οἱ ἀγγελικὲς τάξεις ψάλλοντας τό Ἀλληλούϊα.

Μέ μίᾳ ἐπίσκεψη τῆς Ἐνοριακῆς Νεανικῆς Συντροφιάς στὴν ἔρημη καί Παλαιὰ Ἱερά Μονὴ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ καταλάβαμε ὅτι κάθε μας ἐπίγειο ἔργο ἔχει ἀξία ὅσο μᾶς βοηθᾷ στὴν σωτηρία μας, ἀφοῦ ὅ,τι κι ἂν οἰκοδομοῦμε, τελικά τό ἀφήνουμε νά τό διαχειρίζεται ὁ χρόνος.

Ὁ ὕμνος αὐτός ψάλλεται σέ κάθε θ.Λειτουργία. Ὅμως κάποιες φορές εἶναι διαφορετικὸς.

• Ἐτσι κατὰ τὴν θ.Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων λέμε: **«Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἴδού γάρ εἰσπορεύεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Ἴδού θυσία μυστικὴ τετελειωμένη δορυφορεῖται. Πίστει καί πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα».** Δηλαδή

Τώρα οἱ οὐράνιες δυνάμεις τῶν ἀγγέλων, μαζί μέ μᾶς, παρίστανται στὴν τελετουργία αὐτὴ. Νά τώρα εἰσέρχεται ἐνώπιόν μας ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης καί τὴν στιγμὴ αὐτὴ θυσία μυστικὴ καί

όλοκληρωμένη περιφρουρείται από τούς ἀγγέλους. Ἄς προσέλθουμε λοιπόν κι ἐμεῖς μέ πίστη καί πόθο, γιά νά γίνουμε μέτοχοι τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ἀλληλούϊα.

• Κατά τήν θ.λειτουργία τῆς Μ.Πέμπτης ψάλλεται τό γνωστό τροπάριο: «Τοῦ Δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Ἰέ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε. Οὐ μή γάρ τοῖς ἐχθροῖς Σου τό μυστήριον εἶπω. Οὐ φίλημά Σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας. Ἄλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ Σοι μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου».

Σήμερα, Ἰέ Θεοῦ, πάρε κι ἐμένα μαζί σου γιά νά γίνω κι ἐγώ κοινωνός τοῦ Δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ. Δέν πρόκειται νά ἀποκαλύψω τό μυστήριο αὐτό στούς ἐχθρούς Σου, μά οὔτε καί θά σοῦ προσφέρω ἕνα φίλημα προδοτικό σάν τόν Ἰούδα, ἀλλά σάν τόν ληστή ὁμολογῶ, θυμήσου κι ἐμένα Κύριε στήν Βασιλείᾳ Σου.

• Ὅμως ὁ πιό ἀρχαῖος καί πιό κατασκευτικός Χερουβικός ὕμνος εἶναι ὁ ψαλλόμενος κατά τό Μ.Σάββατο: «Σιγηάτω πᾶσα σάρξ βροτεία καί στήτω μετά φόβου καί τρόμου, καί μηδέν γήινον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω. Ὁ γάρ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καί Κύριος τῶν κυριευόντων προσέρχεται σφαιασθῆναι καί δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς. Προηγούνται δέ τούτου οἱ χοροὶ τῶν ἀγγέλων μετά πάσης ἀρχῆς καί ἐξουσίας, τὰ πολυμίματα Χερουβεὶμ καί τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφεὶμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα καί βοῶντα τόν ὕμνον, Ἀλληλούϊα, (γ)».

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

«Ἡ ἀνεξικακία»

Ἡ ἀνεξικακία εἶναι ἀναγκαῖα, ἀλλά καί δύσκολη στήν ἀπόκτησή της. Πόσο ὠραῖο θά ἦταν, ἂν εἶχαμε τήν ἀνεξικακία τῆς γῆς,

Νά μᾶς πατοῦν κι ἐμεῖς νά τούς στηρίζουμε.

Νά σκάβουν στὰ σωθικά μας κι ἐμεῖς νά προσφέρουμε.

Νά μᾶς λασπώνουν κι ἐμεῖς νά τούς δροσιζουμε.

Νά θάβουν στὰ σωθικά μας σκουπίδια κι ἐμεῖς ὅταν πεθαίνουν νά τούς ἀναπαύουμε στοργικά μέσα μας.

Ἀλλά δυστυχῶς ἐμεῖς δέν τῆς μοιάζουμε, παρὰ μόνο σέ ἕνα: στό ὅτι κι ἂπ' τῇ γῆ ξεπηδοῦν ἠφαιστεια».

Μακάρι νά μπορούσε ὁ καθένας νά περιορίζει τή δράση τοῦ δικοῦ του ἠφαιστείου, γιατί τότε τὰ πράγματα θά ἦταν καλύτερα.

Γιατί γκρινιάζεις.....!

- **Πῶς νά νιώσεις νέος**, ὅταν ἔχεις γέρικη καρδιά;
- **Πῶς νά καμαρώσεις** γιά τὰ σοφά σου λόγια, ὅταν ποτέ δέν μελετᾷς;
- **Πῶς νά χαρεῖς** τὸν ἥλιο, ὅταν μέσα σου βασιλεύει τὸ σκοτάδι;
- **Πῶς νά νιώσεις ἄνθρωπος**, ὅταν ζεῖς ὡς ζῶο.
- **Πῶς νά ἀπολαύσεις** τὴ ζωὴ, ὅταν χαίρεσαι μὲ ὅ,τι σὲ σκοτώνει;
- **Πῶς νά καμαρώσεις** τὴν ὁμορφιά σου, ὅταν λερώσεις αὐτὸ πού εἶσαι;
- **Πῶς νά τραγουδήσεις** τὴ χαρὰ, μὲ νότες πού συνθέτουν πίκρα;
- **Πῶς ἢ ἀγάπη** νά κυβερνήσει τὴ ζωὴ σου, ὅταν δέν ξέρεις νά πεθαίνεις;
- **Πῶς θέλεις** νά σὲ προσέχουν οἱ ἄλλοι, ὅταν ὑπάρχεις μόνο γιά τὸν ἑαυτό σου;
- **Πῶς νά χαρεῖς** τὰ ἔργα σου, ὅταν χτίζεις πάνω στὴν ἄμμο;
- **Πῶς θέλεις νά σ' ἀκούσει ὁ Θεός**, ὅταν δέν ξέρεις νά φωνάζεις;

**Καὶ ἐπιτέλους
γιατί διαμαρτύρεσαι,
ἀφοῦ ἔτσι διάλεξες νά ζεῖς;**

« ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΗ ΓΑΛΙΛΑΙΑ »

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΕΝΟΡΙΑΚΗΣ ΝΕΑΝΙΚΗΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ

ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΑΡΧΙΜ.ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ Θ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΤΗΛ. 2410 612 948 E-mail: galilea4@yahoo.gr

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΜΕ ΤΙΣ ΕΥΛΟΓΙΕΣ ΤΟΥ ΕΒΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ κ.ΙΓΝΑΤΙΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΤΩΝ ΕΞΟΔΩΝ ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΕΥΛΑΒΕΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ
ΚΑΙ ΟΙ ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ **ΕΝΤΥΠΩΣΗ**